

COMMISSIE SAMEN LEVEN

AGENDAPUNT 8

Verzoek voor de commissievergadering van: 4 februari 2016

Verzoek van: Arie van Eijdsen (SGP) Karin Kayadoe (Leefbaar Ridderkerk) Arie van Nes (CU)

Onderwerp: Gespreksnotitie over Schuldhulpverlening Ridderkerk

Doel bespreking / beraad:

Naar aanleiding van de raadsinformatiebrief (RIB) van 6 oktober 2015 nr. 987242 waarbij het Preventieplan Schuldhulpverlening 2015 – 2016 en het Jaarverslag 2014 plus klanttevredenheidsonderzoek van de schuldhulpverlener PLANgroep ter informatie is aangeboden alsmede naar aanleiding van de verstrekte informatie omtrent de openstaande raadstoezeggingen schuldhulpverlening, zijn diverse vragen gerezen. De vragen strekken ertoe om inzicht te krijgen over de doeltreffendheid van de op het terrein van schuldhulpverlening getroffen maatregelen. De vragen omvatten het gehele traject van de schuldhulpverlening, zowel minnelijke als wettelijke traject. Die vragen omvatten derhalve tevens preventie, schuldhulpverlening sec als de nazorg. Met name de nazorg schuldhulpverlening lijkt te weinig concreet te zijn verwoord.

Prealabel:

De toezending van het Jaarverslag 2014 van de PLANgroep bij de RIB van 6 oktober 2015 lijkt rijkelijk laat. Eenzelfde opmerking zou geplaatst kunnen worden bij de toezending van het Preventie plan 2015 – 2016 per dezelfde datum (het jaar 2015 is op dat moment dan reeds voor meer dan ¾ verstreken). Blijkens teksten in het plan zou het stuk reeds eerder beschikbaar zijn geweest. Is voor de late toezending een reden te noemen? Zo ja welke?

Vragen naar aanleiding van de RIB van 6 oktober 2015:

Algemeen:

Het preventieplan is een weinig concreet document, niet SMART geformuleerd en blijft daarom in algemeenheden en zonder concrete doelen. Daarnaast ontbreekt het aan een beschrijving hoe de controle op de uitgangspunten uitgevoerd wordt. Derhalve het verzoek om een volgend plan wel SMART op te schrijven en de vraag hoe de uitgangspunten en de geformuleerde acties gecontroleerd worden op uitvoering en op behalen van de doelstelling.

Nazorg schuldhulpverlening

Naar aanleiding van de vraag over de nazorg (vraag en antwoord nr. 1) wordt in (te) algemene bewoordingen aangegeven dát nazorg wordt gepleegd. Als reden voor de zeer algemene beantwoording van de vraag over de nazorg wordt aangegeven dat sprake is van maatwerk en dat het aantal interventies niet bij alle partners wordt gemonitord. Juist omdat de Raad graag meer zicht wil krijgen op de concrete vorm van de gepleegde nazorg wordt het college verzocht om veel meer in concreto aan te geven:

- 1) Hoe
- 2) Hoe vaak
- 3) Door welke partij

nazorg is verleend.

Wellicht ten overvloede merken wij het volgende op. De Raad heeft aangegeven dat er behoefte bestaat aan meer zicht te krijgen op de wijze waarop de nazorg wordt vorm gegeven. Thans is door de Raad, aan de hand van de verstrekte informatie, niet vast te stellen of de nazorg toereikend is en de doelgroep gefaciliteerd wordt op een wijze die recht doet aan een sociaal, zorgvuldig en doelgericht nazorg beleid.

Huisbezoek bij voortijdig stoppen

Ondanks de toezegging dát huisbezoek zal plaats vinden ingeval sprake is van voortijdig stoppen, wordt simpelweg opgemerkt in de RIB (onder nr. 2) dat de klantmanager schuldhulpverlening zonder huisbezoek goed inzicht in de reden/oorzaak van het afgebroken traject heeft. Zonder een toereikende motivering voor de afwijking van de toezegging, verwijst de RIB naar het jaaroverzicht van de PLANgroep waarin dan nota bene te lezen valt dat de PLANgroep nu juist wél huisbezoek pleegt (weliswaar bij geslaagde trajecten) maar kennelijk is de meerwaarde van een *huisbezoek* zodanig groot dat de PLANgroep dat zelfs maximaal 4 x per klant pleegt te doen ten einde recidive te voorkomen. Kortom, een vorm van preventie na toepassing van een schuldhulpverleningstraject. Kan de wethouder overtuigend aantonen dat een huisbezoek geen enkele meerwaarde heeft in situaties waarin sprake is van voortijdige beëindiging? Zo ja, dan gaarne een gedegen onderbouwing van de afwijking van de eerdere toezegging.

Monitoren afgewezen verzoeken schuldhulp

De uitkomst van de toegezonden monitor stelt teleur. Uiteraard is met de vraag naar monitoring tevens bedoeld geïnformeerd te worden over redenen van een bepaald doen of nalaten, de achtergronden en beweegredenen etc. Nu aangegeven wordt dat 38 personen niet verschenen zijn na daartoe uitgenodigd te zijn, wat is daarvan de reden? Het door de Raad gevraagde huisbezoek (zie hiervoor) had daar (wellicht) antwoord op kunnen geven. Gaarne een meer onderbouwd overzicht per categorie plus de daarbij behorende achtergronden..

Besteding budget schuldhulpverlening

De vraag naar de benutting van het budget had als achtergrond dat er binnen de Raad vragen waren of het niet gebruikte deel van het budget niet zodanig zou kunnen worden aangewend dat uiteindelijk de doelgroep beter gefaciliteerd zou kunnen worden. Het gaat tenslotte om optimalisering van de schuldhulpverlening met als tweeledig doel:

- 1) de burger te behoeden voor een uitzichtloze schuldenpositie en als hij daarin terecht komt hem er zo snel, adequaat en efficiënt mogelijk uit te laten komen
- 2) de maatschappelijke kosten van schuldhulpverlening zo laag mogelijk te laten zijn

waarbij het tweede aspect niet mag leiden tot een mindere hulpverlening. De vraag rijst derhalve of het meer optimaal benutten van het beschikbare budget met inachtneming van de twee genoemde punten kan leiden tot een win win situatie. De verwijzing naar de financiële stukken alsmede de verwijzing naar het preventieplan lijkt daarvoor onvoldoende. Is aan te geven welke bedragen zijn besteed aan preventie, feitelijke schuldhulp (onderverdeeld naar soort van hulp) en nazorg?

Klanttevredenheidsonderzoek

Het klanttevredenheidsonderzoek is uitgevoerd door PLANgroep. Gemiddeld waren er bij PLANgroep gedurende het jaar 347 dossiers in behandeling. Er zijn blijkens het verslag van PLANgroep "slechts" 256 klanten benaderd terwijl de respons 73 bedroeg. In het verslag van PLANgroep wordt opgemerkt dat het responspercentage 28,5 luidt. Wanneer echter wordt uitgegaan van de genoemde 347 dossiers is dit percentage 21. De vraag is derhalve of het onderzoek wel voldoende representatief is. Overigens dringt ook de vraag zich op waarom "slechts" 256 klanten zijn benaderd en niet alle.

Tot slot

Graag zien we onderbouwing van de stelling dat elke euro uitgegeven aan schuldhulpverlening 2 euro bespaart op andere posten. Als u die stelling kunt onderbouwen, is het dan niet raadzaam om forser in te zetten op schuldhulpverlening en vooral op recidive?